

ת"פ 2414/08/17 - מדינת ישראל נגד אלן לוינסקי, ששי לב, אירינה שצ'פינין, ענאן קסיס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2414-08-17 מדינת ישראל נ' לוינסקי

בפני כב' השופט אילן סלע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י עו"ד שמרית וולף
נגד

1. אלן לוינסקי ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי
2. ששי לב
3. אירינה שצ'פינין
- ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי
4. ענאן קסיס

הנאשמים

גזר דין לנאשמת 3
וגזר דין חלקי לנאשמת 1

הכרעת הדין

1. נאשמות 1 ו-3 (בת ואמה) הורשעו על פי הודאתן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס להן את העבירות הבאות. לנאשמת 1 - שתי עבירות של החזקת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 204 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), שתי עבירות של סרסרות למעשי זנות, עבירה לפי סעיף 199(א)(1) ו-(2) לחוק, עבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק, ועבירה של פרסום בדבר שירותי זנות, עבירה לפי סעיף 205ג(א) לחוק. לנאשמת 3, יוחסו עבירה של הבאת אדם לעיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק, ועבירה של סיוע להחזקת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 204 לחוק בצירוף סעיף 32 לחוק.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2016 ועד לתחילת שנת 2017 החזיקה נאשמת 1 ובן זוגה (נאשם 2) בתי בושת בירושלים שפעלו בשלוש דירות שכורות. הנאשמת ובן זוגה היו אלו שפעלו לגיוס נשים למתן שירותי הזנות, דרך פרסום הצעות עבודה במרשתת, אשר הציעו לעסוק בעיסוי, ופרסום שירותי הזנות במרשתת. הנאשמת ובן זוגה קיבלו לידיהם מחצית מכספי האתנן שקיבלו הנשים. בתקופה האמורה, הועסקו בדירה לא פחות מ-16 נשים, חלקן במשך כל תקופת פעילות הדירות, וחלקן במשך חלק מתקופת הפעילות. הפעילות התבצעה בשתי משמרות, בוקר וערב, כשבכל משמרת נכחו 2-4 נשים. נאשמת 1 הייתה אחראית על שיבוץ הנשים למשמרות. היא ובן זוגה, הורו לנשים שהועסקו בדירות, באלו כללים עליהן לעמוד במסגרת עבודתן, ואף הטילו קנסות במקרה של אי עמידה בכללים. הנשים הועסקו במתן שירותי זנות שכללו גם קיום יחסי מין מלאים. כתב האישום מפרט את דרכי

גיוסן והעסקתן של 4 נשים, ילידות השנים 1990 עד 1993. באשר לנאשמת 3, צוין בכתב האישום ביחס לאישום זה כי היא פרסמה באתר אינטרנט בשפה הרוסית הצעה לנשים לעבוד בעיסוי. בהמשך פנתה אליה אישה אחת, נאשמת 3 נטלה ממנה את פרטיה והעבירה אותם לבתה, נאשמת 1 אשר יצרה קשר עם אותה אישה והעסיקה אותה באחת הדירות (להלן: "האישום הראשון").

3. בנוסף נטען, כי נאשמת 1 החזיקה בדירה נוספת לשם עיסוק בזנות, כשנאשמת 3 מסייעת לה בכך. נאשמת 1 נתנה מענה טלפוני ללקוחות, פירטה באזני הלקוחות את שירותי המין הניתנים בדירה ותעריפיהם והדריכה את הלקוחות כיצד להגיע לדירה. בכל זאת סייעה לה נאשמת 3. כתב האישום מציין כי בדירה זו הועסקו שבע נשים, והוא מתאר העסקתן של שתי נשים, אחת שהועסקה על ידי נאשמת 1 באחת הדירות נשוא האישום הראשון, ואחת נוספת שנאשמת 1 פנתה אליה לאחר שזו פרסמה מודעה במרשתת שהיא מחפשת עבודה בניקיון. מחצית האתנן ששילמו הלקוחות הועבר על ידי הנשים שנתנו את שירותי הזנות, לידי נאשמת 1 (להלן: "האישום השני").

4. להשלמת התמונה יצוין כי בהליך זה הושת זה מכבר עונש על נאשם 2, בן זוגה של נאשמת 1, אשר הורשע בכל העבירות שהורשעה בהן נאשמת 1 במסגרת האישום הראשון. העונש שנגזר עליו, כלל: תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך של 5,000 ₪.

5. בנוסף, הושת על נאשם 4 עונש של מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 2,000 ₪ לאחת המתלוננת, זאת בשל הרשעתו בעבירה של סרסור למעשי זנות, נוכח הפנייתו של אישה אחת לנאשמים 1 ו-2, לצורך מתן שירותי זנות בדירה בה הם הפעילו בית בושת למתן שירותי זנות.

תסקיר שירות המבחן

6. בהתאם להסדר הטיעון, שלא כלל הסכמה לעניין העונש, נתבקשו והוגשו תסקירים של שירות המבחן בעניין של הנאשמות.

7. התסקירים הוגשו ומהם נלמד אודות קורות חייהן של הנאשמות, אשר בשל צנעת הפרט לא אפרט בעניין זה. אציין רק, כי נאשמת 1 עלתה לארץ מאוקראינה בהיותה בת שבע, נחשפה לשימוש בסמים בגיל צעיר ואף עסקה בזנות במשך שנים. בגיל 29 הכירה את נאשם 2, אב ילידה והוא סייע בידה לצאת ממעגל השימוש בסמים והזנות. בשלב זה נולדה לה ולנאשם 2 שלישייה ובהמשך נולדה להם בת נוספת. כיום הילדים בני 3 ו-4 וקצינת המבחן ציינה את התרשמותה כי נאשמת 1 מסורה לילדיה כיום, היא אינה עובדת ומתקיימת מקצבאות הביטוח הלאומי.

8. קצינת המבחן ציינה כי נאשמת 1 נוטלת אחריות על מעשיה והביעה חרטה עליהם. עם זאת, היא נוטה לטשטש את חומרת מעשיה ומשליכה חלק מהאחריות על המתלוננות. בשולי התסקיר, באה קצינת המבחן בהמלצה להשית על נאשמת 1 עונש מוחשי בדרך של מאסר בעבודות שירות זאת, נוכח מצבה המשפחתי המורכב ועל מנת למנוע פגיעה בתהליכי השיקום שהיא עוברת.

9. קצינת המבחן שנפגשה עם נאשמת 3 ציינה את התרשמותה כי נאשמת 3 מודה במעשים שיוחסו לה, אך ניכר כי היא מתקשה להתייחס באופן מעמיק למניעיה לביצוע העבירות ולמשמעות התנהלותה. היא גם התקשתה ליטול אחריות, באופן מלא, על מעשיה והתקשתה להביע אמפטיה לקרבנות העבירות. היא נטתה להשליך את האחריות לביצוע העבירות על גורמים חיצוניים ולטשטש מחומרת התנהלותה. גם ביחס לנאשמת 3 בא שירות המבחן בהמלצה

להשית עליה עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

10. בטיעוניה לעונש, עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המגונים שנפגעו ממעשי הנאשמות - הגנה על כבוד האדם, שמירה על שלמות גופן ועל קניינן של הנשים העוסקות בזנות. באשר לנסיבות ביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה את היקף הפעילות, ועל הרווח הכלכלי שהפיקו הנאשמות ובן זוגה מהפעלת בתי הבושת. מדובר היה בפעילות מאורגנת ושיטתית. היא הצביעה על כך שאחת הנשים נתבקשה לחבוש מסכה על פניה בעת מתן השירות, כדי שלא תחשוש מהמשך מתן שירותים אלו.

11. לעניין מדיניות הענישה ציינה ב"כ המאשימה, כי מכלול הנסיבות במקרה זה מצדיק קביעת מתחם שיהלום את חומרת העבירות בהן הורשעה נאשמת 1, והיא הצביעה על מתחם הנע מ-22 חודשי מאסר ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס ביחס לאישום הראשון, ומתחם של מאסר הנע ממספר חודשים ועד 12 חודשים לאישום השני. באשר לנאשמת 3, טענה ב"כ המאשימה למתחם הנע משה חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר באישום הראשון, ומתחם הנע ממספר חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בכלא באישום השני. היא תמכה את טיעוניה בפסיקה.

12. באשר לנאשמות, נטען כי יש לזקוף לזכותן את הודאתן ואת העובדה כי הן נעדרות עבר פלילי. לצד זאת ציינה את התרשמות קצינת המבחן על נטילת אחריות חלקית על ידי נאשמת 1 ונטייתה להשליך חלק מהאחריות על המתלוננות. גם נאשמת 3 מתקשה בנטילת אחריות מלאה על מעשיה והבעת אמפטיה למתלוננות. בסופו של יום עתרה ב"כ המאשימה להשתתף 28 חודשי מאסר על נאשמת 1 לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננות, ו-9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות על נאשמת 3 לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. כן נתבקש לחלט כספים שנתפסו בביתה של נאשמת 1 ובחשבון הבנק שלה.

13. מנגד, ב"כ נאשמת 1 הדגיש בטיעוניה את מסכת חייה הקשה של הנאשמת שהביאו גם אותה לעסוק בזנות, ואת קשייה בגידול ילדיה. הוא עמד על כך שהנאשמת הודתה, חסכה זמן שיפוטי ואת הבאת העדים השונים, היא נעדרת עבר פלילי ולא ביצעה עבירה כלשהי מאז ביצוע עבירות אלו על ידה. הוא ציין את התרשמות שירות המבחן מהמוטיבציה של הנאשמת להשתתף, וציין כי היא אכן משולבת כיום בתכנית מטעם לשכת הרווחה. הוא עמד על כך, שקבלת עמדת המאשימה תביא לכך שארבעת ילדיה, הזקוקים לה מאוד, ייוותרו ללא אם. לדבריו, מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נע ממאסר על תנאי, לצד קנס ובתוספת של"צ ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. גם אם מדובר במתחם גבוה יותר, יש לסטות ממנו לקולא במקרה זה, משיקולי שיקום.

14. ב"כ נאשמת 3 טען כי חלקה של נאשמת זו קטן מאוד בוודאי ביחס לשאר הנאשמים בהליך זה. הוא עמד על כך שחלקה של נאשמת 3 מסתכם בכך שהיא פרסמה מודעה והעבירה את פרטיה של אחת הפונות אל בתה, נאשמת 1. מדובר ברף הנמוך ביותר של עבירה מסוג הזה, שכן, בין היתר, לא הופעלו לחצים על ידי נאשמת 3, היא אפילו לא ניסתה לשכנע את המתלוננת לעבוד בזנות, ולמעשה אך מסרה את פרטי המתלוננת לנאשמת 1. גם באישום השני, חלקה של נאשמת 3 מצומצם מאוד וקשה לעמוד עליו מתוך כתב האישום. לדברי הסניגור, חלקה של נאשמת 3 מצומצם אף מזה של נאשמת 4, שכן העובדות בעניינו מגלמות למעשה עבירה של סרסרות והבאת אדם לעסוק בזנות ברף גבוה, ואין אפוא, להחמיר עם נאשמת 3 יותר ממנו, ויש להשית עליה לכל היותר מאסר מותנה. הוא ציין את גילה,

נסיבות חייה הקשות, העדר עבר פלילי, חלוף הזמן מביצוע העבירות, ההודאה שמנעה את הצורך מהבאת המתלוננות והלקוחות למתן עדות, מצבה הרפואי שאינו פשוט ומצבה הכלכלי שאינו שפיר.

15. שתי הנאשמות ציינו בפני המשפט כי הן מצטערות על מעשיהן, הפנימו את טעותן וביקשו סליחה על מעשיהן.

דין והכרעה

16. בגזר דינו של נאשם 2 עמדתי על חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמות, עבירות שנועדו להגן על כבוד האדם ושמירה על שלמות נפשו, גופן וקניינן של הנשים העוסקות בזנות, ומניעת רמיסת כבודן, חירותן ואנושיותן של הנשים. הרחבתי באותו עניין במנעד הענישה בעבירות מסוג זה, תוך הבחנה בנסיבות השונות של כל מקרה ומקרה. עמדתי, תוך סקירת הפסיקה הנוהגת, על כך שבמקרים שאינם כוללים אלמנטים ישירים של לחץ, קללות וגידופים על הנשים המועסקות במתן שירותי זנות, וכשאין מדובר בנשים שאינן אזרחיות מדינת ישראל התלויות לחלוטין ב"מעסיקה", הרף התחתון של הענישה אינו חייב לכלול מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא (ראו למשל: ת"פ (י-ם) 3380-12-17 **מדינת ישראל נ' תורג'מן** (גזרי דין מיום 28.02.19 ומיום 10.10.19); ת"פ (ב"ש) 8600-07-13 **מדינת ישראל נ' בריבו** (פורסם בנבו, 23.05.17); תפ"ח (מחוז-ת"א) 60007-07-14 **מדינת ישראל נ' טל** (פורסם בנבו, 7.12.14)).

17. בגזר דינו של נאשם 2, גם עמדתי על נסיבות מקרה זה, בין היתר, על היקף הפעילות המשמעותי, המאורגן והשיטתי, שהניב לנאשמת ובן זוגה רווח כלכלי משמעותי; על הנזקים שנגרמו ממעשים אלו לכבודן של הנשים שהועסקו על ידן.

18. בעניינו של נאשם 2 קבעתי מתחם עונש הולם הנע ממספר חודשי מאסר לא מבוטלים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס, והגם שלנאשמת 1 מיוחס אישום נוסף, הכולל עבירה נוספת של החזקת מקום לזנות ועבירה נוספת של סרסרות למעשי זנות, אני סבור כי לא רק שיש לראות באישום זה כחלק ממסכת עבריינית אחת, המצדיקה קביעת מתחם עונש הולם אחד, בהתאם להלכות שנקבעו בעניין זה בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14); אלא שאין באישום זה, המלמד על דירה נוספת אחת, לצד השלוש שנכללו באישום הראשון ומספר נוסף של נשים, לצד ה-16 שנכללו באישום הראשון, כדי להעלות את רף הענישה באופן משמעותי, ועדיין נכון לקבוע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד למעט יותר מ-24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ו/או פיצוי במקומות המתאימים.

19. באשר לנאשמת 3, חלקה בביצוע העבירות פחות באופן ניכר. היא לא נטלה חלק בארגון ובהחזקת המקומות, ומעשיה מסתכמים בשני מעשים נקודתיים, פרסום בית הבושת לנשים המעוניינות לעסוק בעיסוי והפניית פרטי אחת מאלו שנחשפו לפרסום לנאשמת 1 באישום הראשון, וסיוע להחזקת הדירה על ידי נאשמת 1 באישום השני. אני סבור כי חלקה של נאשמת 3 חמור קמעא מחלקו של נאשם 4, ומתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע משל"צ משמעותי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי במקומות המתאימים.

מכאן לנאשמות.

תחילה לנאשמת 1.

20. נאשמת 1, ילידת 1984, כיום בת 36, אם לארבעה ילדים קטינים. נעדרת עבר פלילי. לזכותה יש לזקוף את

הודאתה, דבר שמנע את הצורך להעיד הן את המתלוננות והן את הלקוחות שהיה בכך כדי לפגוע בפרטיותם. כפי שצינה קצינת המבחן, נאשמת 1 נוטלת אחריות על מעשיה והביעה חרטה עליהם, הגם שהיא משליכה חלק מהאחריות על המתלוננות. נסיבות חייה של נאשמת 1 כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן לא היו פשוטות כלל ועיקר, ובנסיבות אלו גם היא עצמה עסקה בזנות. גם כיום, חייה אינם קלים, וכפי שעולה מהתסקיר, ארבעת הילדים הקטנים דרושים לנוכחותה. יש לתת משקל לא מבוטל לנזק שעלול להיגרם לילדים במידה והנאשמת תיאסר מאחורי סורג ובריה, ולו לתקופה קצרה.

21. כאמור גם, אני רואה מקום להחמיר בדינה של נאשמת 1 יותר מאשר דינו של נאשם 2. מחד, לנאשמת 1 אישום נוסף, שכאמור, אני סבור כי הוא מקים הבדל מהותי בינה לבין נאשם 2. מאידך, נטילת האחריות על ידה משמעותית יותר מאשר נטילת האחריות על ידי נאשם 2.

22. בשים לב לאמור, בטרם אגזור את דינה של נאשמת 1, יש לקבל את חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

הממונה יערוך אפוא, חוות דעת בעניינה של נאשמת 1 וגישה לבית המשפט עד ליום 19.07.20.

נקבע להשלמת גזר הדין ליום 23.07.20 שעה 11:30.

מכאן לנאשמת 3.

23. נאשמת 3, ילידת 1958, כיום בת 62. גם מזלה של נאשמת זו לא שפר עליה, וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, חייה לא היו קלים. גם לזכותה יש לזקוף את הודאתה, את העדר עבר פלילי, ואת החרטה ונטילת האחריות, גם אם לא באופן מלא. גם את דינה של נאשמת 3 יש לגזור סמוך לתחתית המתחם.

24. אשר על כן, אני משית על נאשמת 3 את העונשים הבאים:

א. 300 שעות של"צ לפיהתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד ליום 15.07.20 ובפיקוחו.

הובהר לנאשמת 3, כי אם לא תעמוד בתנאיה של "צלשביעות רצון שירות המבחן, בית המשפט יהיה רשאי להורות על הפקעתה של "צוהשתתפות אחר במקומו.

ב. שלושה חודשי מאסר אשר לא ירצו אלא אם כן נאשמת 3 תעבור אחת מהעבירות שבסימן י' בפרק ח' בחוק העונשין במהלך התקופה של 3 שנים מהיום.

ג. פיצוי למתלוננת ג.ס. (ע.ת. 32) בסך של 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.08.20. המאשימה תמסור את פרטיה של ג.ס. למזכירות בית המשפט עד ליום 1.07.20.

ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א סיוון תש"פ, 03 יוני 2020, במעמד המתייצבים.

